

Iskolai hírek

Osztálykirándulás az 5. b osztályban

Az 5. b osztály három napot tervezett be kirándulásra június első napjaiban. A 21 tanulóból első nap 18 eljött, második és harmadik napon pedig 17 osztálytárs vett részt.

Első célpontunk Székesfehérvár volt. A vonatról leszállva ellátogattunk Kaszap István sírházhoz, ahol a gyerekek álmélkodva szemléltek a pici márványtáblácskákat, amelyek köszönetnyilvánítások voltak a csodás gyógyulásokért,

csodatételekért, amelyről a szent sírhely a vallásos emberek számára nevezetes. Ezután hosszabb séta következett, majd a koronázási templom és I. István, szent királyunk sírhelyének megtekintése. Pontosan 10 órakor kinyíltak a híres belvárosi óraszerkezet ajtócskái, hogy a harangjáték zenéjére előjöjjenek fából faragott szobrocskái. A gyerekek ámulva csodálták, fényképezték a lassan láthatóvá váló egyedi szoborcsoportokat. Majd összeálltunk egy csoportképre az Országalmánál. A sétálóutcán barangolva aszfalttrajzokat fedeztünk fel, majd egy régi patikát, aminek Fekete Sas a neve. A jezsuiták templomában megcsodáltuk a mennyezet freskóit és a faragott oltárképeket. A sekrestyébe is bebocsátást nyertünk, mivel csendesen viseltük magunkat a hely szelleméhez illően. Itt meglepetésünkre a faragott, sötét fabútorzat, almáriumok, szekrények a templom kicsinyített mását tükrözték. Más titkokba is beavattak bennünket, de ezek azért titkok, hogy itt ne áruljuk el. Ezután megtekintettük a Történeti Múzeum gyűjteményét. Főleg a római kori emlékek miatt jelentős ez a kiállítás. Sirokban talált ékszerek, fegyverek, edények láthatók, egész családok portréival díszített síremlékek, domborművek. A nap fénypontja a sajtburger menü volt, meg fagyí mindenkinék. Ellátogattunk a Játékmúzeumba is. Ezt a gyűjteményt Moskovszky Éva néni, híres játéktörténész hozta létre. Érdekes volt összehasonlítani a polgári és a paraszti életmódra utaló irinyó-pirinyó szobabelsőket. De láthatók itt ólomkatonák százával, hatalmas, porcelánfejű hajás babák a múlt századból. Régi építőkockák kőből, fából, társasjátéktáblák, hintaló, gőzmozdony, hajómodell. Délutáni programunk a martonvásári kastélykert volt. Átérve féltünk a rossz időtől, de szerencsére csak ijesztgetett bennünket az eső. Megkerestünk minden öreg fát és csapatostul fogtuk át a derekukat így üdvözölve a több száz éves öregapókat, akik talán még magát Brunszvik Terézt, a kastély néhai gazdáját is ismerték. Majd a kőoroszlánnal lefényképeztünk, és már siettünk is a vasútállomásra, hogy időben érkezünk vissza Tárnokra.

A második napon Sukorón tettünk túrát, amit egy jó paprikás krumplival, málna- és bodzaszörppel, süttel ünnepeltünk meg. Egy jó kis számháborúba is belefogtunk a rekkenő hőség ellenére, de sok idő nem maradt rá, mert már sajnos jönni kellett haza. Jól is tettük, hogy igyekeztünk, mert Tárnokon hatalmas felhőszakadás, ézengés fogadott bennünket.

Ez sem vette el a kedvünket a harmadik napi gyaloglástól fel az öreg-hegyi borospincékhez, ahol Takács Zsolték látták vendégül a társaságot. Itt aztán elszabadult az általános játékörület. Az érdeklődő gyerekekkel régi kőbe véselt feliratokat böngészünk, 1885-ből való kőből faragott szőlőprést, régi ekét, egyéb szerszámokat, borfejtéshez való butellákat, hordókat vizsgálgattunk. A többiek addig fociztak, vagy virágkoszorút kötöttek. Vendéglátóink finom sült csirkecombba, salátával kedveskedtek. A pince-buliba egy üveg üdítő, meg süti volt a belépő. Mindenki úgy nyilatkozott, hogy megérte a fáradságot felkapaszkodni a hegyre, megnézni a most felújított Orbán-szobrot, meghallgatni az egyik idős pincetulajdonos bácsi meséjét a nagypapájáról, aki kőből faragott szobácskában a kőasztalokon máriászott, ultizott a barátaival éjszakákon át, mignem tüdőgyuladást kapott a nyáron is hideg helyiségben. A gyerekek véleménye szerint is a tárnoki pincesor múltunk egy darabja, az Orbán-nap szép hagyomány, a pince-buli jó mulatság. Sokszor nem kell hozzá messzire menni, hogy jól érezzük magunkat, az a lényeg, hogy együtt legyünk az osztály.

Kávai Katalin

Mi, mint Guinness-rekorderek

Iskolánk tanulói azzal a ténnyel büszkélkedhetnek, hogy június 8-án részesei voltak az országos szintű, EGYIDŐBEN CSAPVIZET FOGYASZTÓ LEGTÖBB EMBER rekordjának felállításában. Az Érd és Térsége Víziközmű Kft. által szervezett, csapvizet népszerűsítő rendezvény célja az volt, hogy felhívja a figyelmet az ivóvíz fontosságára, különleges ér-

tékére. A hazai csapvíz világviszonylatban is kiváló minőségűnek mondható: tartalmazza mindazokat az ásványi anyagokat, amelyekre a fiatal és felnőtt szervezetnek szüksége van.

A jó hangulatú rendezvény elérte célját. Gyerekek és felnőttek mindkét épületben egyszerre itták a csapvizet az ellenőrök előtt, ajándékokat kaptak, és nem utolsósorban a résztvevőkben az is tudatosult: felesleges környezetszennyező palackokba töltött egészségtelen italokkal oltani szomjukat, amikor ott a csapvíz, amely tiszta, egészséges, üdít és frissít.

Gyerekeink egy újfajta szemlélettel találkoztak, ami megmutatta nekik, hogy a víz életető erő, kincs, amit óvnunk, vigyáznunk kell, mert nélküle nem lennénk mi sem. Bóni Cecília

Amikor a 2. b süti a kalácsot..... a Sercli pékségben

Ne rémüljön meg senki! Az üzlet pultjában nem az általunk készített fonott kalács került árusításra, és nem is munkaerőhiány idézte elő a fent említett helyzetet.

Történt ugyanis, hogy meghívást kaptunk Bánki Bettina apukájától és nagyszüleitől, hogy egy rendhagyó tanítási órát tartsunk – azaz ők tartják nekünk – a pékműhelyben, ahol megismerhetjük a mesterség csínját-bínját.

Így hát mentünk... Tésztát nyújtottunk, kiflit formáztunk, kalácsot fontunk, tortát díszítettünk, kenyeret sütöttünk, és többnyire a szánkat tártottuk a rengeteg újdonság láttán. Dagasztó- és kelesztőgép, kifli és zömledaraboló (talán nem ez a pontos neve) és „aprócska” kemence.

Ja, és a homlokunkat is törölgettük a trópusi hőség okán.

Köszönet a meghívóinknak mindazért az előkészületért és szervezésért,

ami a látogatásunkat megelőzte. Valamennyi kellék, ami a munkálatokhoz szükséges, érkezésünkkor már csak arra várt, hogy dolgozzunk vele. Ráadásul Tárnok népe sem maradt kenyér nélkül ezen a napon sem, pedig több órára „megszálltuk” az üzemet. Jöttünk, láttunk, sütöttünk, majd pedig mindent megettünk!

Óriási élmény volt ez valamennyi gyereknek és tanító néninek egyaránt. Nagyon köszönjük!

Varró Éva

Alsós tanulmányi kirándulásokról

Ebben az évben is június első hetében indult minden osztály kirándulni. Az első és második osztályosok a közeli

nevezetességeket látogatták meg. Jártak Martonvásáron, Visegrádon, Budapesten a Természettudományi Múzeumban, Vasúttörténeti Parkban és gyalogtúráztak a pilisszentlászlói erdőben. A harmadik-negyedik osztályosok különböző erdei iskolákban töltötték ezt a hetet. A Mátrában túráztak, Felcsúton az arbarétumban ismerkedtek a különleges növényekkel. Élményekben gazdagon tért haza minden osztály a kirándulásról.

Marticsek Erika